

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 77 0 К 077331 19 Квлз
Бања Лука, 25.9.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш, Обрена Бужанина, др Вељка Икановића и Горјане Попадић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибич, у кривичном предмету против осуђеног П.С., због продуженог кривичног дјела скидање или повреда службеног печата или знака из члана 394. став 1. у вези са чланом 42а Кривичног закона Републике Српске у стицају са продуженим кривичним дјелом одузимање туђе ствари из члана 236. став 1 у вези са чланом 42а истог Закона, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости, који је поднио бранилац осуђеног, адвокат Б.М. из П., против правоснажних пресуда Основног суда у Приједору број 77 0 К 077331 16 К од 27.6.2018. године и Окружног суда у Приједору број 77 0 К 077331 18 Кж од 30.11.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 25.9.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Дјелимично се уважава захтјев за заштиту законитости браниоца осуђеног П.С., преиначавају се, у правној оцјени дјела и одлуци о кривичној санкцији, правоснажне пресуде Основног суда у Приједору број 77 0 К 077331 16 К од 27.6.2018. године и Окружног суда у Приједору број 77 0 К 077331 18 Кж од 30.11.2018. године, тако што се радње под тачкама 1., 2. и 3. из изреке првостепене пресуде, квалификују као продужено кривично дјело одузимање туђе ствари из члана 236. став 1. у вези са чланом 42а Кривичног закона Републике Српске, те се оптужени, на основу истог законског прописа и примјеном одредби члана 35. став 3., 37. став 1. и 2. и 42а истог Закона, осуђује на новчану казну у износу од 3.200,00 (трихиљадедвјеста) КМ, коју је дужан платити у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде, а уколико у том року не плати новчану казну, иста ће се замјенити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 100,00 (стотину) КМ новчане казне, одредити један дан затвора.

У преосталом дијелу, правоснажне пресуде, остају неизмјењене.

Образложење

Пресудом Основног суда у Приједору број 77 0 К 077331 16 К од 27.6.2018. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Приједору број 77 0 К 077331 18 Кж од 30.11.2018. године, оглашен је кривим оптужени П.С., због продуженог кривичног дјела скидање или повреда службеног печата или знака из члана 394. став 1. у вези са чланом 42а Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је утврђена новчана казна у износу од 2.000,00 (двije хиљаде) КМ, у стицају са продуженим кривичним дјелом одузимање туђе ствари из члана 236. став 1. у вези са чланом 42а истог Закона, за које му је утврђена новчана казна у износу од 3.200,00 (три хиљаде двjеста) КМ, те је осуђен на јединствену новчану казну у износу од 5.000,00 (пет хиљада) КМ, коју је оптужени дужан да плати у року од 15 дана, рачунајући од дана правоснажности пресуде, а уколико у одређеном року не плати новчану казну, иста ће бити замјењена казном затвора и то тако што ће се за сваких започетих 100,00 КМ новчане казне одредити један дан затвора. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12 са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да плати паушал, у износу од 250,00 КМ.

Против наведених правоснажних пресуда, бранилац осуђеног, адвокат Б.М. из П., поднио је захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се преиначи правоснажна пресуда и осуђени ослободи од кривичне одговорности.

У смислу члана 353. став 1. ЗКП РС, достављен је републичком јавном тужиоцу Захтјев са списима предмета, па је у поднеску број Т22 0 КТЗ 0007369 19 од 19.02.2019. године, Замјеник главног републичког јавног тужиоца, Светлана Брковић, предложила да се Захтјев одбије, као неоснован.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничио само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

У прилог тврдњи о повреди Кривичног закона из одредбе члана 312. тачка в) ЗКП РС, у Захтјеву се наводи да, у конкретном предмету, за кривично дјело одузимање туђе ствари из члана 236. став 1. КЗ РС, није било приједлога оштећеног за кривично гоњење, нити је такав приједлог, у смислу става 3. цитиране законске одредбе, постављен на главном претресу од стране представника оштећене В.Ј., обзиром да се иста изјаснила да не ставља приједлог за кривично гоњење и не поставља имовинскоправни захтјев, јер су сва дуговања по основу испоручене електричне енергије, измирена. Истиче се

да, у вријеме саслушања на главном претресу, свједок М.К. није више био у радном односу код оштећене, нити је у ранијем поступку имао одговарајућу пуномоћ и тиме поступао као представник оштећене РЈ „Е.1“ П.

Изнесени аргументи Захтјева о повреди Кривичног закона из одредебе члана 312. тачка в) ЗКП РС, нису основани. Наиме, на записник ПС П. број 15-01/2-1111-5/15 од 21.10.2015. године, представник оштећене ЗП „Е.“ АД Б.Л., РЈ „Е.1“ П., М.К. се јасно изјаснио да поставља приједлог за кривично гоњење, а садржај тог записника, потврдио на главном претресу пред првостепеним судом, дана 22.5.2018. године, појашњавајући и чињеницу да је поступао по генералној пуномоћи, депонованој у суду. Чињенице да у вријеме саслушања на главном претресу свједок М.К. није више био у радном односу код оштећене, као и накнадни одустанак представника оштећене, В.Ј. од кривичног гоњења (главни претрес 26.02.2018. године), супротно аргументима из Захтјева не пружају основу за тврдње да, у конкретном случају, није било приједлога оштећене за кривично гоњење у односу на кривично дјело одузимање туђе ствари из члана 236. став 1. КЗ РС, у смислу става 3. цитиране законске одредбе. О истим приговорима, изнесеним у оквиру жалбеног основа повреде Кривичног закона, дато је детаљно образложење у другостепеној пресуди (страна 3. пасус 2. и 3.), које овај суд прихвата у цјелости, као ваљано.

Насупрот наведеном, основани су аргументи из Захтјева, којима се указује на повреду Кривичног закона, са аспекта правне оцјене дјела и тиме тврдња да се, у конкретном случају, ради о привидном стицају.

Наиме, према утврђењу побијаних пресуда, оптужени је, у критичном времену, у више наврата, покидао службену пломбу коју су поставили службена лица РЈ „Е.1“ П. на електричном бројилу, због дуга за утрошену електричну енергију, те спојио електричне каблове на наведено бројило и прикључио своје домаћинство на ниско напонску мрежу и на тај начин противправно присвојио електричну енергију и тиме починио продужено кривично дјело скидање или повреда службеног печата или знака из члана 394. став 1. у вези са чланом 42а КЗ РС, у стицају са продуженим кривичним дјелом одузимање туђе ствари из члана 236. став 1. у вези са чланом 42а истог Закона.

Основано се Захтјевом указује да су, наведене радње у таквом међусобном односу да, без скидања постављене службене пломбе са електричног бројила, оптужени није могао спојити електричне каблове на наведено бројило и тиме прикључити своје домаћинство на ниско напонску мрежу, што је и крајњи циљ, а то је обезбједити доток електричне енергије у наведене објекте. Дакле, у тим рањама, као једној цјелини, остварени су битни елементи бића два кривична дјела (у продуженом облику) и то скидање или повреда службеног печата или знака из члана 394. став 1. у вези са чланом 42а КЗ РС, које се појављује као нужно у односу на кривично дјело одузимање туђе ствари из члана 236. став 1. у вези са чланом 42а истог Закона, које је и конзумирано, тако да се ради о привидном стицају ова два кривична дјела, како се то, основано, тврди у Захтјеву.

Из наведених разлога овај суд је дјелимично уважио захтјев за заштиту законитости браниоца осуђеног, те преиначио у правној оцјени дјела, правоснажне пресуде Основног суда у Приједору број 77 0 К 077331 16 К од 27.6.2018. године и Окружног суда у Приједору број 77 0 К 077331 18 Кж од 30.11.2018. године, тако што су радње под тачкама 1., 2. и 3. из изреке првостепене пресуде, квалификоване као продужено кривично дјело одузимање туђе ствари из члана 236. став 1. у вези са чланом 42а КЗ РС, те одлуци о кривичној санкцији и новчану казну у износу од 3.200,00 (трихиљадедвјеста) КМ, за продужено кривично дјело одузимање туђе ствари из члана 236. став 1. у вези са чланом 42а КЗ РС, утврђену првостепеном пресудом за то дјело, прихватио као правилно одмјерену, у оквиру правилно утврђених олакшавајућих и отежавајућих околности и ту казну изрекао за почињено кривично дјело, налазећи да ће се том казном остварити општа сврха кривичних санкција.

Надаље, у конкретном случају, нису примјењене одредбе о поштравању казне за продужено кривично дјело, у смислу одредбе члана 42а став 6. КЗ РС, већ напротив, изречена је новчана казна, као блажа врста казне, прописана за предметно кривично дјело одузимање туђе ствари из члана 236. став 1. у вези са чланом 42а КЗ РС (новчана казна или казна затвора казна до двије године). Ради тога су без основа, са аспекта временског важења кривичног закона и тиме правилне примјене Кривичног закона, аргументи из Захтјева, изнесени у прилог тврдњи да је, нови Кривични законик Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 64/17), који је ступио на снагу послије извршења дјела а прије доношења правоснажне пресуде, у односу на ранији КЗ РС, који је важио у вријеме извршења дјела и који је примјењен, блажи за учиниоца, обзиром на прописану могућност изрицања горње границе поштрена казне, као максимум казне за продужено кривично дјело.

Из наведених разлога, овај суд је дјелимично уважио Захтјев браниоца осуђеног и на основу члана 356. став 1. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић